

Forslag til lov

om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler.

(Fremsat den 25. november 1953 af finansminister *Kampmann*).

§ 1.

Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at yde garanti overfor Danmarks Nationalbank, forsåvidt angår de clearing, betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet inden udgangen af året 1956.

§ 2.

Finansministeren bemyndiges til efter forhandling med folketingets finansudvalg

eller, såfremt folketinget måtte være hjemsendt, med det senest valgte finansudvalg at udstede sådanne rentebærende statsforskrivninger, som måtte være påkrævede ifølge bestemmelser i betalingsoverenskomster og lignende aftaler truffet med udlandet.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1954.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med udgangen af året 1953 udløber den finansministeren i lov nr. 142 af 30. marts 1946, jfr. lov nr. 598 af 13. december 1946, lov nr. 532 af 22. december 1947 og lov nr. 491 af 20. december 1950 givne bemyndigelse til at yde garanti overfor Danmarks Nationalbank, forsåvidt angår de clearing og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet inden udgangen af året 1953.

De omhandlede betalingsaftaler er truffet af regeringen eller på dennes foranledning, og gæld og tilgodehavende på de konti, der i henhold til aftalerne føres i nationalbanken, bestemmes i første række af de handelsaftaler m. v., som regeringen slutter.

Da staten således bærer ansvaret for kontostillingen, må en statsgaranti overfor nationalbanken fortsat anses for nødvendig, og det foreslås derfor, at den hidtidige ordning forlænges, foreløbig indtil udgangen af kalenderåret 1956.

I lovforslagets § 1 søges bemyndigelse for finansministeren til at yde garanti overfor nationalbanken for ethvert tab i forbindelse med clearing, betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer med udlandet, ikke blot for tab på tilgodehavender, men også for tab i forbindelse med gældsforpligtelser. Garantien vil normalt alene angå den mellem Danmarks Nationalbank og det pågældende udenlandske betalingsinstitut bestående saldo, men må i visse tilfælde tillige omfatte beløb, der først senere kommer til afregning på saldoen (terminsforretninger) eller beløb, der indestår i private danske eller udenlandske banker. Sålange Den europæiske Betalingsunion består, og Danmark er medlem af denne, vil garantien i væsentligt omfang vedrøre Danmarks betalingsmellemværende med unionen eller de bilaterale forhold, der måtte udspringe af Danmarks medlemsskab af unionen.

En enkelt af de gældende bilaterale betalingsaftaler indeholder bestemmelser om, at debetsaldoen